

מי רוצה קפה?

רוחי היאט היא מורה ומרכזת ותיקה למתמטיקה בתיכון, מחברת הספר 'מתמטיקה למבחני השלמה' ובעלת סטודיו להכנת תלמידות לבגרות ולמבחני חוץ במתמטיקה. מה הקשר בינה לבין המדור שלנו? בשעות הפנאי שלה היא ממחזרת רהיטים ואביזרים - והתוצאות מדהימות, וכאן היא מדגימה אביזר מקורי לפינת קפה.

קל מאוד ומתאים לימי החופשה הקרבים, במיוחד לילדים ולבני נוער שיודעים קצת להתעסק עם מברגה חשמלית ואפילו עם מברג ידני.

מה מכינים? מתלה מעוצב לספלי קפה

למי מתאים? לבנים בני עשר ומעלה, ולכל מי שמסתדר עם מברגה ושאר כלי עבודה.

זמן הכנה? כשעתיים וחצי

מה צריך?

- משטח ירקות מעץ (מוצאים ברחוב, מבקשים רשות ומסיעים הביתה)
- צבע אקריליק בצבע צהוב או צבע לעץ מחנות טמבור
- צבעי אקריליק נוספים (כמות קטנה)
- מברשת בינונית (טמבור)
- מכחול קטן
- נייר שיוף גס (קונים בטמבור) או מכונת שיוף (ניתן להשאלה)
- 8 מתלים עם חורים להברגה
- 16 ברגים
- ג'קסון (מסור חשמלי - ניתן לקנות או לשאול מגמ"ח לכלי עבודה)
- שבלונה של אותיות באנגלית (ניתן לרכוש בחנות יצירה)
- עיפרון
- סרט מדידה

מתחילים בעבודה:

כשהמשטח כבר בבית מנקים אותו במטלית יבשה ואחר כך במטלית רטובה.

מנסרים את הגודל הרצוי בעזרת הג'קסון - בזהירות ובעזרת מבוגר! משייפים אותו בנייר זכוכית גס. ככל שמשייפים יותר כך המשטח יהיה ים וחלק יותר.

צובעים בעזרת המברשת שתי שורות תחתונות של המשטח בצבע צהוב, ויילי או בצבע טמבור.

צובעים בצבע צהוב את האותיות בעזרת שבלונת אותיות.

עוברים על העבודה.

ממקמים את השבלונה בחלק העליון של המשטח. כשעובדים עם שבלונה יש להדביק במסקינטייף את האותיות על המשטח בסדר ובמיקום הנכון ולצבוע בטיפופים עדינים בעזרת מכחול קטן. מחכים לייבוש.

5 מוסיפים איור של כוס קפה בצד ימין. עוברים שוב על האותיות עם השבלונה - הפעם בצבע לבן. ליצירת אפקט של צל מזיזים את השבלונה מעט שמאלה.

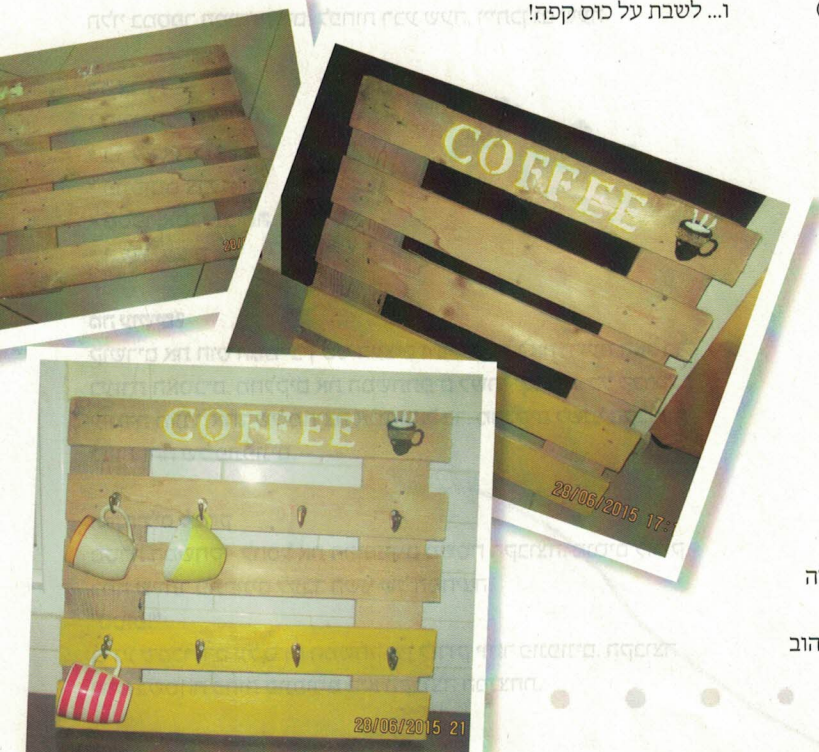
6 מיקום הברגים: מסמנים בעיפרון נקודה בצד ימין על השלב השני במרווח של 5 ס"מ מהקצה הימני, עוברים לצד שמאל ומסמנים גם שם נקודה במרווח של 5 ס"מ מהקצה.

מודדים בעזרת סרט מידה את המרווח בין שתי הנקודות, מחלקים אותו לשלושה חלקים שווים ומסמנים אותם.

עושים כך גם בשלב הרביעי של המשטח.

7 מברגים את הברגים בחורים של המתלים - כל מתלה שני ברגים - בעזרת מברגה חשמלית או מברג ידני.

8 זהו! המתלה שלכם מוכן. אפשר לתלות אותו במטבח במקום מתאים. ו... לשבת על כוס קפה!

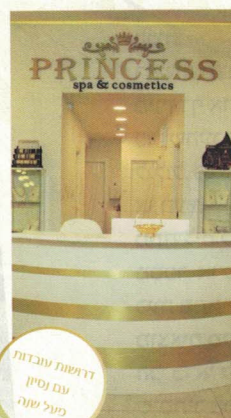
PRINCESS
spa & cosmetics

ספא פילכותי המרכז את כל הפינוקים

פרנסס בחודש מתנות קטנות
לקראת חגיגות השנה

פדיון מיקור | בניית ציפורניים | סילי באקריל ובגל | טיפול פנים עם פכפור מתקדם | עיצוב גבות | הסרת שיעור
עיסויים | הורקות ומילוי קפטים | איפור ערב וכלות | סכירה וסיוקן סיאט | הצרת הקיפיים | אקסטורז

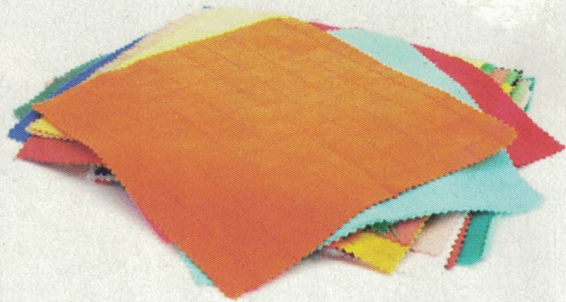
רח' הפלך ג'ורג' 16 ירושלים | 072-222-4022 | שעות פתיחה: א' - ה' 21:00 - 9:00 יום ו' 15:00 - 8:30

דושה עובדות
עם נסין
מל שנה

יבוצעו קופון זה גבות ושפים - מתנה

בית מלאכה ליצירת ריהוט ביתי

רותי היאט מגלה:
"פשוט השכנתי ארון במאוזן על הרצפה והפכתי אותו באופן פשוט מאוד למושב - ספסל".
היא משתפת אותנו ברוב אדיבות ומסבירה בפרוטרוט:

שלבי העשייה:

1. מרוקנים את הארון מתכולתו.
2. מנקים את תוך הארון. משתפים גם את הקטנים בחגיגה.
3. משכיבים את הארון על הרצפה.
4. מודדים את החלל בין המדפים וקונים סלים לאחסון החפצים.

להכנת המזרן:

מה צריך?

- 2 דיקטים בגודל המדויק של הספסל (ניתן להזמין בנגרייה)
- ספוג מילוי כפול מהגודל הזה
- בד ריפוד או קנבס עבה. בתוספת 10 ס"מ בשוליים

מה עושים?

מכניסים את המזרן:

מניחים על הרצפה את הבד, מעליו שוטחים את הספוג ואז מניחים את הדיקט. מותחים ומהדקים בעזרת מהדק סיכות. מתחילים בפינות. חשוב להקפיד על מתיחה וגימורים יפים. בסיום כדאי להבריג את המזרן עם הדיקט לארון.

עכשיו נשאר לנו רק לארגן מחדש את החפצים בסלילות בשטח האחסון של הספסל וזהו. היי, עוד משהו חשוב אחד שכחנו: נסו לשבת על הספסל - מעשה ידיכם, הוא נוח?

רותי היאט, מורה ומרכזת ותיקה למתמטיקה בתיכון, מחברת הספר 'מתמטיקה למבחני השלמה' ובעלת סטודיו להכנת תלמידות לבגרויות ולמבחני חוץ בחשבון, עוסקת באמנות שימושית בשעות הפנאי, והיא מציגה בפנינו אתגר מקסים.

מה עושים?

הופכים ארון לספסל! לא סתם תעסוקה בשביל למלא את הזמן, אלא יצירה של ממש, שמכניסה לבית טעם של התחדשות.

למי מתאים?

לבנים בני עשר ומעלה, ולכל מי שמסתדר עם מברגה ושאר כלי עבודה.

איך עושים את זה?

הקרובים שלכם בחו"ל מחכים לבשורות טובות!

ואתם יכולים לקבל מתנה מיוחדת!

אמנה

014
רק בשעות סוכות

8

דולמית

הן אוספות בדי חוה, כרפס ותכלת, רכונות על מכונת התפירה, מבקשות חומרים נפסדים מכל השכונה, אוספות שמאטעס מגמ"ח הבגדים ופוקדות חנויות לחומרי יצירה. המטרה: תחפושת מקורית

- רוכל ערבי עם הקבלן וכל הציוז, קפה ומאפה אמתיים, חלבן ואופה, מושב זקנים, משאית שתייה, מקרר מלא במוצרי חלב, צוללן, הם רק דוגמאות לתחפושות מושקעות וגם לתחפושות מאולתרות
- לילדים הייתה אורה ושמחה | שרי גרוס

התמונות באדיבות האימהות התופרות

תחפושות

יוצאות

מזהקת פפסא

שלוש לפנות בוקר. היא מתרוממת באטיות מהרצפה שאירחה אותה בקרירות במשך חודש שלם וסבלה בדומייה בעיקר בלילות את ריח הספריי הצבעוני, רעש מכונת התפירה ושאריות הדבק חם שנצמדו בעקשנות לאריחים. מותחת את שרירי גופה הדואב, מפהקת בפעם החמש עשרה ללילה זה, מהדקת הידוק נוסף ואחרון את וילון המלמלה שמעטר את עגלת השוק, מיישרת שוב קמט

נסתר בבד התחרה ומחייכת לעצמה. היה שווה? ימים יגידו.

פחות משתיים עשרה שעות למסיבת פורים. היא מטפסת באטיות בסולם ופותחת את דלתות הבוידם. ריח דחוס פורץ החוצה. היא שולפת שק אפרפר גדול, מנערת אבק ויורדת אל צאן מרעייתה שבוחן אותה ואת השק בסקרנות.

התכולה נשפכת לקול תרועות ההמון שמתגפל על השלל. היא ניצבת בתווך כולה מדושנת. מולה נעמדים בשורה עורפית שישה דחלילים עטויי סחבות. חולצותיהם בלזיות, כובעיהם מהוהים, אבל העיניים מספרות סיפור אחר, מאושר. אימהות, תחפושות ומה שביניהם.

תחונה מספר 1

חלבן ואופה

מאחורי הקלעים - רותי הורביץ

משלוח המנות
שחילקו ילדיה
של רותי הורביץ

אמנות שמדברת מקירות הבית הנאה ובאה לידי ביטוי בעיקר בערב פורים.

אימא הורביץ רכונה מעל מכונת התפירה. הילדים סביבה מתוזזים באושר, תכף היא תמודד להם אורז והיקף ולא, היא לא רואה בהשקעה ובירידה לפרטים הקטנים בזבוז זמן או כוח, ההפך.

את היום החופשי שלה היא בוחרת לבלות בסטודיו הביתי ולרפד מחדש את כיסאות הסלון או לדפוק מסמרים בקופסת פח חלודה שתכף תהפוך לשידה בסגנון עתיק. ושלא תחשבו לרגע שמשעמם לה. הורביץ היא אימא, וגם מורה בתיכון במשרה מלאה. אבל מלאכת כפיים זו התרפיה שלה.

"החלומות והפנטזיה על יצירה שתכף תקרום עור וגידים, שלב הגמר שלה והתוצר הסופי - הם דברים שנותרים לי כוח ודלק להיות אימא טובה יותר. פורים הוא ללא ספק אתגר עבורי. כל שנה אני ממציאה את עצמי מחדש ומחליטה על נושא מסוים". רותי מלווה את התמונות בהסברים.

"התחפושות לא נבחרו באקראי. האופה שבתמונה זה הבן שלי שמדי יום שיש מצטרף אלי להכנת החלות, והחלבן, זה חלק מניחוחות העתיק שאני כל כך אוהבת להתעסק בו".

רותי נהנית ליצור בעצמה ואפילו על חשבון השינה שלה. "אני לא רואה מה הבעיה בעובדה הזו. אף אחד לא הכריח אותי ויש לי האופציה לצעוד בנחת לכל חנות שהיא ולרכוש תחפושות זולה בעשרים שקל. הכול עניין של סדרי עדיפויות וכישרונות, כל אחת בתחום ובנישה המיוחדים רק לה. אני רואה בזה רק טוב עבורי ועבור הילדים. עובדת בעיקר בשעות השקטות של הלילה שנותנות השראה מיוחדת".

רותי נענית לבקשתי ומפרטת מעט על הביגוד המושלם מתוצרת עצמית. "את החולצות, הווסטים והמכנסיים עבור

שני בעלי המלאכה תפרתי מסדין איכותי שמצאתי בארון, וכדי שהם יהיו מונחים יפה יצרתי אותם בעובי כפול. לסינר שרטטתי גזרה מתאימה על בד סקאי ותפרתי. אגב, כדי לתת אפקט של מכנסיים מדגם מיושן, תפרתי אותם בדגם רחב (שרוואל) המזכיר את החלבנים מהעירייה.

"בשלב הבא הדפסתי במחשב לוגו ושלחתי להדפסה על נייר גיהוץ. הלוגו המודפס גוהץ על התחפושות ועל שאר האביזרים הנלווים, ואני חושבת שהדברים הקטנים כמו המוטיב שחוזר על עצמו בכל פריטי התחפושות, משרדרגים את הלבוש של הילד ונעימים יותר לעין".

כוננות פורים אצל משפחת הורביץ מתחילה כבר בשלהי שבט. לפי התמונות של רותי, מתברר שהתחפושות היא רק תירוץ. "כדי שהכול יהיה מושלם התחלנו לצרוך בקבוקי שוקו בתדירות גבוהה. שטפתי את הבקבוקים, ייבשתי וצבעתי כמה שכבות בספריי צבע, ואת הפקקים צבעתי בצבע אקריליק שחור.

"את החבית שממנה כביכול שפך החלבן את החלב לבקבוקים נתנה לי חברה שמכירה את ההובי הישן שלי לאסוף גרוטאות מהרחוב. שייפתי אותה במכונת שיוף וצבעתי בצבע לרהיטים. בתום העבודה הפכה החבית לאובייקט מוצלח עבור התחפושות, במיוחד בצילומים".

לא נראה לך מוגזם להשקיע שעות רבות כל כך של עבודה סזיזית ומעייפת רק בשביל תחפושות? אני שואלת את רותי.

"אילו היה מדובר בהוצאות של מאות שקלים לתחפושות ניחא, אבל התחפושות שלי אמנם מושקעות אבל לא כספית. בכל הנוגע למאמץ ולזמן שאני מקדישה עבור כל אביזר, אני מסכימה אתך שהכול יותר ממושלם. אין לי עניין להוציא עיניים או להתחרות עם מישהי בנושא, הכול עניין של חדות יצירה ותו לא.

"יש נשים שבוחרות לצאת לקניות ולבילוי אחר כדי להתאוורר - אני בוחרת לפתוח מכונת תפירה ולהסתער על בד שמצאתי בזול או להיכנס לסטודיו שלי, לפתוח קופסאות צבע ורק לבחור איזה רהיט אני מחדשת היום. כך שאין כאן מקום לדיבורים על בזבוז וכדומה".

אני שוב מעלעלת בתמונות המוקסמות של רותי.

עכשיו תגידי שאת עגלת החלבן בנית בעצמך? את תוהה. "משהו כזה", אומרת רותי וצוחקת לשמוע הניחוש הקולע. "מישהו זרק ליד הפח קרשי עץ ישנים והילדים שמכירים את אימא שלהם סחבו אותם הביתה. ביקשתי מהם לחפש לי גם דיקט גדול שישמש בסיס לעגלה, ואת הגלגלים לקחתי מאופניים ישנים שלא היו בשימוש. כך קמה לה העגלה וחברה לחלבן המאושר".

משלוחי המנות המושקעים לא פחות מהתחפושות

יוצאים מבית משפחת הורביץ עשויים ביד

אמן(ית). כל מוצר נבחר בקפידה בידי

האם המוכשרת ומוכן באהבה.

חלבן ואופה
לבית משפחת הורביץ